

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.851 van 20 december 2016
in de zaak A. 220.456/X-16.757.**

In zake : de VZW PASSPORTNATURE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat France Guerenne
 kantoor houdend te 1300 Waver
 Chemin du Stocquoy 1-3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE SINT-GENESIUS-RODE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frank Judo en Tim Souverijns
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 oktober 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Genesius-Rode van 25 augustus 2016 om “[D]e samenwerking met de vzw PassportNature en al haar lesgevers/medewerkers, Chemin des Postes te 1410 Waterloo, per 31 december 2016 stop te zetten”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 december 2016.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Kevin Polet en Morgane Crispin, die *loco* advocaat France Guerenne verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Tim Souverijns, die in eigen naam en *loco* advocaat Frank Judo verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verwerende partij is eigenaar van het zwembad Wauterbos te Sint-Genesius-Rode. Zij stelt het ter beschikking van wie zwemlessen wil geven. Deze terbeschikkingstelling gebeurt, aldus de verwerende partij, “via het sluiten van een overeenkomst tussen de gemeente en de betrokken lesgever, waarin dan een aantal richtlijnen met betrekking tot het gebruik van het zwembad zijn opgenomen”.

Een dergelijke “richtlijn-overeenkomst” voor de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016 is op 5 januari 2016 gesloten met S. E., lesgever en voorzitter van de raad van bestuur van verzoekster.

Niet voor het eerst deelt de verwerende partij op 10 juni 2016 aan verzoekster mee dat zij klachten heeft ontvangen.

Een hoorzitting heeft plaats op 4 augustus 2016.

De verwerende partij beslist op 25 augustus 2016 de samenwerking met verzoekster en al haar lesgevers of medewerkers per 31 december 2016 stop te zetten.

IV. Rechtsmacht

Exceptie

4. Volgens de verwerende partij, in de nota, is de bestreden beslissing genomen “in het kader van de contractuele rechtsverhouding tussen verzoekende en verwerende partij”. De bestreden beslissing vindt haar grondslag in de gebrekkige uitvoering van de richtlijn-overeenkomst die de verwerende partij met S. E. sloot.

Beoordeling

5. Zoals de verwerende partij in haar verzoekschrift zelf benadrukt, loopt hoe dan ook de beweerde overeenkomst die zij met S. E. sloot slechts tot 31 december 2016. In dit licht komt de bestreden beslissing neer op de weigering om een nieuwe overeenkomst te sluiten voor de periode nadien. Een dergelijke weigering komt voor afsplitsbaar te zijn van de eventueel bestaande overeenkomst.

De exceptie doet niet met een voldoende graad van ernst aannemen dat de Raad van State zonder rechtsmacht is om de bestreden beslissing te vernietigen en dus ook te schorsen.

V. Belang

6. Naar het oordeel van de verwerende partij heeft verzoekster geen belang.

7. Een onderzoek van en uitspraak over de exceptie zouden zich alleen opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan mocht zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is.

VI. Grondvoorwaarde van de spoedeisendheid

8. Overeenkomstig artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is de afdeling Bestuursrechtspraak als enige bevoegd om de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van een akte. Eén van de twee cumulatieve voorwaarden daartoe is dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

De feiten die deze spoedeisendheid rechtvaardigen, moeten, zoals vereist door artikel 8, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’, worden opgenomen in de vordering tot schorsing. Met andere gegevens, die niet in de vordering zijn aangebracht, kan in beginsel geen rekening worden gehouden.

9. De vordering dient vergezeld te zijn van alle stukken waarmee de verzoekende partij de beweerde spoedeisendheid wil staven. Er mogen naderhand geen stukken meer worden aangevoerd die ook al bij de vordering tot schorsing konden zijn gevoegd. Er anders over oordelen gaat in tegen de elementaire proceseconomie en laat zich niet verenigen met de rechten van de verdediging.

Hieruit volgt dat de verwerende partij terecht vraagt de stukken die verzoekster voor het eerst op de zitting bijbrengt en waarvan zelfs niet wordt bewéérd dat ze nieuw zijn, uit het debat te weren.

10. Verzoekster doet in haar verzoekschrift ter staving van de spoedeisendheid drie elementen gelden:

- de klanten van verzoekster hebben de abonnementen 2016-2017 reeds betaald, terwijl de activiteit van verzoekster moet worden gestaakt op 31 december 2016;
- verzoekster “leeft” van de zwemlessen die zij in het zwembad Wauterbos organiseert; ze zijn goed voor meer dan 90 % van verzoeksters zakencijfer;
- er is geen zwembad beschikbaar in de provincie Waals-Brabant; het zwembad Wauterbos is de enige aanvaardbare oplossing voor verzoeksters cliënteel.

11. De bestreden beslissing is verzoekster betekend met een aangetekende brief van 31 augustus 2016. Hoeveel abonnementen 2016-2017 zij op dat moment al aan haar klanten heeft verkocht, wordt niet meegedeeld, laat staan nog gestaafd. In zoverre verzoekster bedoelt te suggereren dat zij abonnementsgelden zal moeten teruggeven, verduidelijkt zij niet om welk bedrag het gaat, noch welke impact dat, in voorkomend geval, concreet voor haar dreigt te hebben.

12. Dat meer dan 90 % van verzoeksters inkomsten uit de zwemlessen in zwembad Wauterbos voortkomt en dat het verlies verzoeksters overleven in het gedrang brengt, is een loutere bewering die verzoekster kennelijk zonder meer voor waar aangenomen wil zien worden. Zij wordt daarin niet gevolgd. Dat is des te minder het geval waar de verwerende partij er in de nota op wijst dat verzoekster, blijkens haar website, een hele waaier aan activiteiten aanbiedt en dat de uitgebreide lijst met activiteiten doet vermoeden dat de zwemlessen die in het zwembad Wauterbos georganiseerd worden slechts voor “een fractie van de inkomsten” zorgen.

13. Ten slotte wordt ook de beweerde afwezigheid van een ander beschikbaar zwembad in de provincie Waals-Brabant door volstrekt niets verantwoord en aannemelijk gemaakt, en vraagt de verwerende partij zich op het eerste gezicht niet zonder pertinentie af waarom door verzoekster niet “ook naar andere naburige gemeenten, gelegen in Vlaams-Brabant of het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, gekeken zou kunnen worden”.

14. De vordering tot schorsing en de erbij gevoegde stukken doen niet aannemen dat de grondvoorwaarde van de spoedeisendheid vervuld is. Deze vaststelling volstaat om de vordering in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig december 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust